

Soukromí .....

>

> Co to vlastně je soukromí? Je to něco důležitého, anebo je to
> nepodstatná věc v našem životě a vůbec něco, s čím by si člověk neměl
> dělat velkou hlavu s míhajícími se otázkami a hledající odpovědi. V
> podstatě, kdybyste se zeptali, spousta lidí by Vám neřeklo o soukromí
> vůbec nic. Neberou své soukromé věci či záležitosti vážně.
> Tím pádem dávají najevo, že je nezajímá, co si kdo myslí o jejich
> způsobu a nebo neberou navědomí, že jejich soukromé záležitosti jsou
> podstatnou složkou v jejich životě. Mezi dětmi se najdou takové, které
> vám poví něco ve stylu „tohle můj tatínek neřeší, proč si s tím lámat
> hlavu“, ale i děti by měly vědět, co soukromí je. Dítěti se to
> samozřejmě vysvětlí v dětském duchu, ale pořád se stejným cílem.
> O to hůř se to vysvětluje dětem, kterými cloumá puberta.
> Co já bych si pod tím představila? Já osobně bych si pod slovem
> SOUKROMÍ představila osobní věci, např. deník nebo všemožné jiné věci,
> které neukazují druhým, prostě je to moje soukromé. Tam, kam si píšete,
> co nebo jak bylo. Či něco, k čemu se vážou moje vzpomínky. Nechtělo by
> se mi dělit se o ně s druhými. Ne proto, že by to bylo něco
> neslušného, ale protože určité věci mají zůstat v nitru duše a s
> druhými by se o nich nemělo "klábosit". Nebo situace, které nejsou pro
> další oči, uši, jinak by to bylo nepříjemné, ba choulostivé. Kdy
> trávíte příjemné chvíle se svým přítelem či partnerem a rozhodně by
> nebylo doré, kdyby vás vyrušovali další lidé. Vlastně by stačil i
> jeden člověk - nebylo by to zrovna to pravé ořechové. Ba mohlo by se
> stát, že by to bylo nepříjemné a občas ponižující. Někteří lidé by si
> mohli myslet, že je ta osoba sleduje. Jindy se to stane ne zrovna
> úmyslně, ale i takovéhle situace nejsou nejlepší. Uvedla jsem pouze
> jeden případ z mnoha. Je mnoho situací na různé způsoby, ale
> nejcennější jsou osobní s milovaným člověkem. Těch si ceníme nejvíce.
> Vlastně je důležité, aby do našeho soukromí nešťourali cizí lidé,
> mohlo by se stát, že zjistí třeba i něco, co se odehrálo v
> minulosti, a mohli by to použít proti vám. Nemusí to být jen z
> minulosti, stačí, aby zjistil některé věci a využíval jich k tomu,
> abyste dělali, co po vás zrovna v danou chvíli požaduje. Někdy to
> zachází daleko, dotyční vás vydírají, vy se stresujete a máte najednou
> problémy, kterými by ani nemusely vzniknout, kdyby někdo nešťoural ve
> vašich osobních záležitostech. Spousta lidí, kteří sledují ty druhé, mají různé
> důvody.
> Někteří z pomsty, aby ublížili. Jiní jen tak, protože chtěli, a další
> to mají jako úchylku. Prostě sledují ostatní a vychutnávají si to, co
> vidí či při čem vás můžou přistihnout. Láká je myšlenka o tom, co o
> vás nevědí a chtěli by vědět, nebo to, že vy nevíte, že vás sledují
> -špehují. Ale může to být pro vás nebezpečné. Dotyčný vás může vydírat
> nebo vám může všelijak zle ublížit. Záleží, jak moc toho dotyčného
> přitahujete. Ale nemusí to být vždy takhle. Někdy o vás člověk
> zjišťuje něco, aby vám pomohl s problémy, ale bojí se vás osobně
> zeptat. Tak hledá za vašimi zády. Přesto je lepší si své soukromí
> hlídat a ne všem vše říkat. Soukromí je totiž důležité a měli bychom
> si ho vážit. Někteří lidé nemají možnost mít své soukromí v dobrých
> podmínkách. Třeba lidé ve vězení, mají sice trošku soukromí, ale o této
> trošičce se nedá hovořit. Pro ně je soukromí a myšlenky to, co je drží
> nad tím vším. Tam v těžkých podmínkách si člověk váží každé možnosti.
> Nemusí to být ale jen ve vězení. I rodiče nebo sourozenci můžou
> prohledávat vaše věci se slovy: "Najednou se chováš jinak, neberš
> něco?" Přitom může jít o pubertu, změnu nálady apod. Tady se
> projevuje, jak lidé klesají k takovým způsobům jednání. Přitom by
> stačilo málo, jen se zeptat: "Co se děje, nemáš problémy?"
> Mohli bychom si promluvit a vysvětlit různé věci a předešli bychom
> nastávajícím problémům. Tím pádem bychom nemuseli prohledávat věci
> druhých. A pokud s vámi dotyčný ne a ne mluvit, chce to čas nebo

>trošku jinačí, třeba jemnější způsob jednání. A co takhle zlepšit
>otázku, aby to nevypadalo, že chcete vyzvídat .Nikdy nevíte, co se
>může stát, co by mohlo vaše soukromí narušit. Už z tohoto důvodu bychom
>si měli svého soukromí vážit a být ohleduplnější k druhým a
>respektovat jeho názory na to, že vám nechce říct své osobní
>záležitosti. V domácím prostředí bychom se neměli bát o své věci, ale
>vždy je lepší být opatrný. Jak se to říká? Dvakrát měř a jednou řež.
>Měli bychom dodržovat práva druhých. Bylo by hned lehčí žít v tomhle
>uspěchaném světě elektroniky. Dřív se k sobě lidé chovali s náležitou
>grácií a elegantností, možná i šarmem. Každý respektoval toho druhého
>a jeho potřeby. Byli si rovni. No, i když vždy se najde někdo, kdo rád
>porušuje tato pravidla. A sám ponižuje a bere druhým jejich jistotu v
>žití. I když já osobně si myslím, že i takový darebák, který
>nedodržuje psaná i nepsaná pravidla, má alespoň trochu důstojnosti a
>ví, že některé neviditelné hranice se nepřekračují a měly by se
>dodržovat. Ale ne zrovna každý darebák je dodržuje.
> Bohužel musím podotknout, že je spíš baví je porušovat a sledovat
>reakce druhých. Ať už jsou kladné nebo ne. Občas se stává, že za nitky
>tahá i někdo jiný a ostatní jsou jen loutky. Nemusí být ten nejhorší
>tím nejhorším a ten nejlepší tím nejlepším. V minulosti se spíše
>stávalo, že lidi toužili po moci a zlatě. Právě oni porušovali
>pravidla chování a akceptování a spíš nějaký úplný obyčejný člověk si
>váží toho mála, co má, a přesto má něco víc, než někdo slavný, bohatý.
>Má totiž svoje soukromí, i když se stavá, že klepům druhým někdy nejde
>uniknout. Ale i bohatý člověk dokáže překvapit svými názory a touhou
>chránit si své soukromí. To si jsou pak všichni rovni. Někdo nemá rád,
>když někdo jiný se šťourá tam, kam nemá, ale pak už následné potíže
>řeší každý jinak a po svém. Někdo by si pomyslel, proč nejsem
>zvířetem?! Ta nemají starosti s účty, šacením dětí atd. a mají své
>soukromí, ale omyl je pravdou - i zvířata nemají své soukromí a
>starosti mají taky, jenom trochu odlišnější od lidí.
> Ale právě my lidi porušujeme zvířecí soukromí ,i když pak z toho
>vznikají různé dokumenty o zvířecích způsobech. Ale spousta lidí
>zvířata stopuje a zabíjí pro svou potřebu vydělat si "těžký prachy"
> Dalo by se říct, že zvířata i lidé mají mnoho společného, i to naše
>malé "soukromíčko". Párkrát se mi stalo, že jsem přistihla, jak mi
>přehrabují mé věci a můžu říct, že je to dost nepříjemný pocit, a o to
>více pokud, je to váš blízký člověk. I když bych nechtěla být v kůži
>přistiženého.Takže já bych si to představovala jednoduše: s dotyčným
>si promluvit a ustanovit pravidla. Ty nebudeš šťourat v mých věcech a
>já v tvých. Je to jednoduché, pokud toto jednoduché pravidlo člověk
>nedokáže dodržet, tak nemá příliš dobrý charakter.
> Ale záleží, jaký ten člověk vážně je. Jestli neslušný, ale přesto
>charakterní, či milý až moc a bezcharakterní obratlovec. Může i
>záležet, v jakém prostředí a s jakými lidmi žije - to se taky projeví,
>jaký vlastně je. Ale může se stát i malé překvapení, že člověk žijící
>v dost bídném a ne zrovna nejlepším stavu, dokáže být tolerantní k
>druhým a nechat jejich osobní věci být. Smůla je v tom, že spousta
>lidi neposlouchá,co a jak říkáte, a přese vše dělá sám, co chce, i
>když to ubližuje druhým. Někdy se stane, že se přizná a omluví, ale
>pak už je těžké dotyčnému věřit a teoreticky váš vztah začíná od
>začátku. Když se to podaří. Když ne, je to zklamání,ale neměl se tak
>chovat. Je dobré mít komu věřit a svěřit se, ale dávat si pozor je
>důležité. Takže bych skončila slovy: "Toleruj, důvěřuj, prověřuj,ale
>vše v mírnosti a hranicích, jak to má být".